

Samenspraak over de Hemelvaart van Christus

Door D.H. Van der Meer

Roerdomp: Zeg Steenuil, wat is het altijd weer vertederend als je de vogeltjes in het voorjaar gade slaat, terwijl ze druk bezig zijn een nestje te bouwen waar ze hun jongen uit gaan broeden en groot brengen.

Steenuil: Zeker vriend, en zo kunstig zoals ze dat nestje bouwen en daar een veilige plaats voor opzoeken. Je ziet zomaar de hand van de grote Schepper er in die het alles zo onvoorstelbaar doordacht geschapen heeft.

Roerdomp: Maar Steenuil, wat toch veel machtiger is het feit, dat Jezus opgevaren is ten hemel om een plaats te gaan bereiden voor Zijn duur gekochte volk in het huis van Zijn Vader

Steenuil: O vriend, je ziet het als het ware voor je, de discipelen gaan op weg naar een berg in Galilea, waarvan hun Meester hun gezegd had, dat Hij hen daar zou ontmoeten.

Roerdomp: O Steenuil, geloof maar dat ze tot in het diepst van hun ziel ontroerde, toen Hij daar aan hun verscheen.

Steenuil: Ja broeder, Mattheus zegt ons: Dat ze Hem aanbaden, maar dat sommigen twijfelden.

Roerdomp: Ja vriend, er staat sommigen, dus dat zijn er dan enkele geweest die twijfelden, maar het overgrote deel van de discipelen twijfelden dus niet.

Steenuil: O broeder, hoe bedroevend toch, dat de zgn. volgelingen van ds. Kersten deze tekst veelal gebruiken om zo de twijfel boven de zekerheid te gaan stellen, want hoe meer men twijfelt bij deze gemeentes hoe echter het lijkt. Zekerheid houd men zelfs voor verdacht.

Roerdomp: Ja vriend, niet zo lang geleden sprak ik een vrouw die ook kerkte in deze gemeentes. Ze vertelde me, dat ze zeer bedroefd onder zo een predicatie verkeerd had. Het ging in de preek over niets anders dan twijfel. Met een wenend hart ging ze huiswaarts. Onderweg verzuchte ze: O lieve Heere, nu heeft u mij als een grote zondares door het bloed van Uw lieve Zoon al mijn zonden vergeven, moet ik daar nu aan gaan twijfelen? Ik kan dat niet, en wil dat ook niet.

Steenuil: Zo een getuigenis spreekt toch boekdelen vriend Immers het antwoord van vr.21 van de HC. zegt ons: Dat de Heilige Geest, dat vaste vertrouwen in een waar gelovige werkt, dat niet alleen anderen, maar ook mij vergeving van zonden geschonken is door de verdienste van Christus. Nu dat vaste vertrouwen is immers de zekerheid.

Roerdomp: O Steenuil, ik ben bevreesd, dat onder zo'n twijfel prediking de lammetjes geen melk ontvangen, en dat de schapen hongerig naar huis gaan.

- Steenuil:** Zo een herder brengt de schapen niet in de grazige weiden van Gods Woord. Maar hij brengt ze in een dal van de schaduw des doods. Ook leidt hij ze niet naar de wateren des levens. Zulk een ziel gaat schreeuwen, gelijk een hert hun tong kleeft aan hun gehemelte van dorst. O broeder, zo kan er toch ook geen wasdom in de genade komen. De lammetjes en schapen raken ondervoed. O, als die grote Herder hen dan niet op een andere wijze voedt en laaft dan moesten ze nog omkomen.
- Roerdomp:** Gelukkig vriend, ze hebben het Woord van God, en de kostelijke geschriften der oude vaders. Gelukkig worden er hier en daar nog herders gevonden die voedsel uitreiken. Daardoor zal God Zijn kinderen dan wel onderhouden.
- Steenuil:** Maar wee, de herders die zo met hun kudde omgaan. O vriend, je zal het niet geloven, maar er was zelfs zo een zgn. herder uit de Ger. Gem. in Ned. die de gemeente aanziet: Ik kan u Christus niet prediken, want die is zo verborgen. En er moet eerst plaats voor gemaakt worden. O Roerdomp, als Petrus toch op de Pinksterdag dit ook zo gezegd had, hoe zouden dan toch die drieduizend zielen toegebracht zijn geworden. Want juist door dat hij hun aanziet: Dat zij Christus gekruisigd hadden, werden zij immers verslagen in het hart. En staat er niet dat Paulus in zijn eerste preek terstond Christus predikte?
- Roerdomp:** Maar anderzijds Steenuil, we hebben het zo over een vast vertrouwen of zekerheid gehad. Maar ook zullen er straks zijn, die menen in te gaan en dan niet kunnen. Dus men kan zich inbeelden als de dwaze maagden, straks in de bruiloftzaal te gaan, en dan toch voor een gesloten deur te staan.
- Steenuil:** O vriend, die hebben dan nooit een waar geloof gehad. Dat geloof waar Paulus van spreekt in de Romeinenbrieven waar hij zegt: Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof hebben vrede met God. Dus men heeft dan nooit de liefde en zoete vrede met God gesmaakt in het Aangezicht van Zijn Geliefde Zoon. En nooit heeft men in waarheid met Paulus gestameld: Mij de grootste der zondaren is barmhartigheid geschied. Daarom zeiden de oudjes: Heeft Christus ons gegrepen of hebben we het zelf gegrepen.
- Roerdomp:** Zo is het vriend. Maar Steenuil om nog even terug te komen op het feit dat sommigen twijfelden. Ik denk toch vriend, dat toen Jezus naderbij kwam en Zijn discipelen toeging spreken, de twijfel bij die sommigen wel weggenomen is.
- Steenuil:** Daar ben ik eigenlijk ook wel van overtuigd Roerdomp. Maar nog wat. Wie zegt dat deze sommigen twijfelden aan hun zaligheid. Het ging toch immers om het feit dat ze eraan twijfelden of Jezus het werkelijk wel was, die aan hen verscheen.
- Roerdomp:** Dat is ook mijn mening vriend, maar laten we eens luisteren wat de Zaligmaker nog tot zijn discipelen zegt: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. O wat een troost voor de Kerk. Ze behoeven eigenlijk niet meer te vrezen, al zegt die lieve Luther ergens, dat het soms lijkt of Zijn kinderen vergaan.

- Steenuil:** O Roerdomp, we moeten de macht van satan niet onderschatten. Hij werkt immers ook door middel van de kinderen der ongehoorzaamheid. Ook kan hij Gods kinderen soms zo rechtstreeks aanvallen, daar is die arme Job ook zo achter gekomen.
- Roerdomp:** Maar vriend, hoor hier de zekerheid van Job. Het leek hier of hij verging. Maar toch horen we hem uitroepen: Ik weet dat mijn Verlosser leeft! Over zekerheid gesproken Steenuil.
- Steenuil:** Ook die grote apostel Paulus werd door de Satan met vuistslagen geslagen maar God gaat tot hem spreken: Mijn genade is u genoeg.
- Roerdomp:** Maar waar ik ook zo aan moet denken is het feit, dat juist degene die God genade geschonken heeft en in de vrijheid gekomen zijn, door al die twijfel prediking als het ware weer onder de wet geslagen worden, en zo weer gevangen worden onder de wet.
- Steenuil:** Ja vriend, ze komen door zo een prediking in de duisternis terecht, en missen zo de vrijheid en blijdschap die er toch is voor de ware verlost Kerk. Ze moeten dan zo arm door het leven gaan. O, Christus die hun zo uitnemend dierbaar is geworden, word dan niet in Zijn schoonheid en beminnelijkheid voor gesteld, waardoor de onuitsprekelijke zoetheid in de ziel gesmaakt wordt. Dus missen ze zo wat de psalmdichter zo zingt: Wat blijdschap smaakt mijn ziel, wanneer ik voor U kniel, in 't huis van onze Heer.
- Roerdomp:** O Steenuil, dan gaat Jezus Zijn handen zegenend uitbreiden over Zijn discipelen en vaart op ten Hemel, daar zij het zagen.
- Steenuil:** Ja Roerdomp, velen willen dit feit krachteloos proberen te maken, maar in Gods Woord staat: Dat door twee of drie getuigen alle woord zal bestaan. Hier waren wel elf getuigen.
- Roerdomp:** En dan lezen we dat een wolk Hem wegnam. Ach vriend, velen gaan zo redeneren en zeggen: Als Jezus werkelijk opgevaren is naar de derde Hemel, dat is de Hemel boven de sterren, dan heeft Hij daar wel zeer veel jaren over moeten doen. Maar o vriend, de Almacht Gods is wel zo groot en oneindig, dat dit in een ondoordeelbaar ogenblik gebeurd kan zijn.
- Steenuil:** Roerdomp je leest toch ook dat de satan als een bliksem uit de hemel gevallen is. Dus als in een ogenblik is satan vanuit de Hemel op de aarde gevallen. O broeder wat wordt Gods eindeloze Almacht toch door nietige mensjes telkens weer onderschat.
- Roerdomp:** O Steenuil, wat moet het toch geweest zijn in de Hemel, toen Hij daar als de Koning der Koningen binnenkwam en de plaats in ging nemen aan de rechterhand Zijns Vaders. Wat een gejuich moet daarop gegaan zijn.
- Steenuil:** Ja vriend, daar is Hij nu om niet alleen een plaats voor Zijn volk te bereiden, maar ook om altijd voor hen te bidden.

Roerdomp: Maar toch ook om de gebeden van Zijn volk te heiligen. Want o, wat zijn die gebeden vaak doorweven van zonden en eigen bedoelingen. Maar Christus gaat deze gebeden heiligen en dan zo opdragen aan Zijn Vader. Daarom alleen immers, worden deze gebeden in het Aangezicht van Zijn Lieve Zoon verhoord.

Steenuil: Zo mochten we samen nog iets bespreken vriend van de Hemelvaart van Gods Zoon. We gaan weer huiswaarts, maar zie is opwaarts naar de Hemel Roerdomp, wat een ontelbare sterren.

Roerdomp: O vriend, ik geloof dat elk kind van God zo wel eens opziet naar dat heerlijke firmament met zijn ontelbare sterren. En dat hij of zij met Datheen gaat neuriën: O Heer wanneer komt die dag, dat ik toch bij u zal wezen en zien Uw aanschijn geprezen.

Steenuil: O broeder, wat een Psalm. Daar klopt het hart van de Kerk. Maar ik ga je nu verlaten. Gegroet vriend.